

Sumarnótt

(Ég fór um næturfagra stund)

Ísólfur Pálsson

Ísólfur Pálsson, 1899

Radds.: A. Lundh

Andantino

1. Ég fór um næt - ur - fagr - a stund um fríð - a grund til dal - a, því

hug-mynd blíð mér lék í lund um líf - ið fjall - a - sal - a. Þar glitr-uð-u daggir sem

gló-and-i ljós, það glóði' á hverr-i fjólu' og rós er nut - u næt - ur sval - a en

hljóð-leg-a sam-an hjal - a þeir fugl-ar, í grein-um, sem þar líf sitt al - a.

SUMARNÓTT

Ég fór um næturfagra stund
 um fríða grund til dala,
 því hugmynd blíð mér lék í lund
 um lífið fjallasala.
 Þar glitruðu daggir sem glóandi ljós,
 það glóði' á hverri fjólu' og rós
 er nutu nætur svala
 en hljóðlega saman hjala
 þeir fuglar, í greinum, sem þar líf sitt ala.
 (1/4)